

Nadační fond

Co (z)může jeden firemní nadační fond?

Na otázky nám odpověděla Vendula Valentová, ředitelka Nadačního fondu Veolia, který oslaví letos své 15. narozeniny.

Krásných patnáct let, jaký máte pocit?

Když se s kolegy a členy správní rady ohlédneme za sebe, máme upřímnou radost. Za těch 15 let vstoupil nadační fond do života mnoha lidí, kterým podal pomocnou ruku v nelehké životní etapě, podpořil je v jejich dobrovolnické činnosti nebo pomohl nastartovat či rozvinout jejich podnikání.

Během dosavadní historie jsme si vyzkoušeli řadu témat a projektů. Dnes máme jasně vytyčenou skladbu programů a jejich zaměření. V každé z klíčových oblastí dlouhodobě spolupracujeme s předními odborníky.

Od svého vzniku rozdělil Nadační fond Veolia na darech již více než 160 mil. korun.

Jaké jsou vyhlídky do toho půlkulatého patnáctého nadačního roku?

Těšíme se na to, jak letos oslavíme desáté narozeniny programu MiNi-GRANTY VEOLIA, který finančně přispívá na dobrovolnické aktivity našich zaměstnanců. Velkou událostí pro nás bude dosažení hranice 100 mil. korun rozdělených mezi nová pracovní místa, která vznikla s naší podporou v Moravskoslezském a Olomouckém kraji. A s radostí očekáváme, jaké výsledky přinese třetí ročník seniorského programu Stále s úsměvem, jehož rozpočet se nám podařilo meziročně zdvojnásobit. Nezapomeneme na přírodu kolem nás a budeme opět vypouštět pstruhy, tentokrát v okolí Olomouce, a také budeme

uklízet v rámci projektu Uklidme svět, uklidme Česko.

Jak se daří nejmladšímu nadačnímu programu pro seniory?

Daří se mu dobře. V prvních dvou ročnících programu Stále s úsměvem jsme podpořili celkem 33 projektů ve všech regionech napříč republikou, v nichž působí naše vodárenské a energetické společnosti. Rozdělili jsme mezi ně více než dva miliony korun. Od zahájení programu máme možnost setkávat se s lidmi, kteří seniorské programy realizují. Jsou mezi nimi jak odborníci z aka-

demického prostředí a z praxe, zástupci veřejné správy, místních samospráv, tak různí dobrovolníci – nejčastěji sami aktivní senioři, kteří se angažují ve svých obcích pro své vrstevníky nebo i pro další generace.

Pilotní fáze programu již skončila. Jak bude program pokračovat?

V závěru loňského roku jsme udělali interní analýzu a zpracovali návrh na pokračování programu. Materiál v únoru schválila správní rada. Zaměření programu zůstává stejné, ale nově jsme vymezili tematické okruhy podporovaných projektů. Chceme se zaměřit na sportovní aktivity seniorů a jejich vzdělávání v oblasti komunikačních a informačních technologií, rozvoj terénních sociálních pečovatelských služeb v domácnostech seniorů a vzdělávání a informování odborné i široké veřejnosti na téma seniorů a mezigeneračního soužití. Letos na vybrané projekty věnujeme 2,1 mil. korun.

Na letošní rok připravujeme několik akcí na oslavu nadačního výročí, budeme vás o nich informovat v nadační rubrice časopisu. Těšíme se na setkání s vámi!

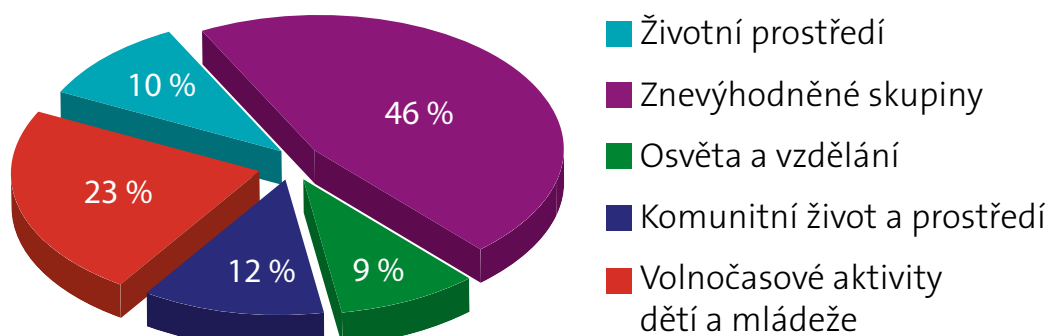
MiNiGRANTY VEOLIA slaví desáté narozeniny

Zdá se to neuvěřitelné, ale MiNiGRANTY, jeden z klíčových programů našeho firemního nadačního fondu, budou letos rozděleny mezi úspěšné žadatele z řad zaměstnanců už podesáté.

MiNiGRANTY VEOLIA

Podpořené projekty podle tematického zaměření v %.

Za dosavadních **9 ukončených ročníků** jsme z tohoto programu podpořili celkem **1017 projektů**, mezi něž byla rozdělena částka **26,5 milionu korun.**

VYUŽIJTE SVOU ŠANCI A POŽÁDEJTE LETOS O MiNiGRANT I VY!

Stačí vyplnit on-line formulář na stránkách www.minigranty.cz. Žádosti přijímáme od 22. března do 24. dubna 2017.

Základní pravidla programu MiNiGRANTY:

- Žádost podávají zaměstnanci společností skupiny Veolia.
- Podpořit lze pouze projekt s veřejně prospěšným charakterem.
- Příjemcem daru může být fyzická osoba nebo nezisková organizace.
- Délka realizace projektu je maximálně 12 měsíců od přidělení grantu.
- Jeden zaměstnanec může podat libovolný počet žádostí. Opakovaná podpora jednoho projektu nebo projektů jednoho zaměstnance není překážkou.

Více na další stránce!

Jubilejní desátý ročník programu
MiNiGRANTY VEOLIA 2017

Jste zaměstnancem skupiny Veolia a věnujete se
ve svém volném čase dobrovolnictví?
Pomáháte druhým nebo přírodě?

**Využijte příležitost a požádejte
o finanční podporu vašeho projektu
do výše 50 tisíc korun.**

Žádosti o MiNiGRANTY VEOLIA přijímáme od 22. 3. do 24. 4. 2017.

Informace, pravidla a formulář najdete na
www.minigrants.cz

Voda pro Afriku: 7. ročník – 770 tisíc korun

Zpráva o výsledcích loňského ročníku nadačního programu Voda pro Afriku se „hemží“ pozitivními sedmičkami. Úspěšný sedmý ročník znamená, že na konto organizace Člověk v tísni přibylo dalších 770 tisíc korun, díky nimž k lidem v etiopských vesnicích prýští životodárná pitná voda. A mění jejich životy k lepšímu.

Zájemci si loni před Vánoci mohli vedle tradiční křišťálové karafy od designéra Daniela Piršče koupit také porcelánové šálky značky Thun s africkým motivem a pravou etiopskou kávu Sidamo od mammacoffee. Pořídit se daly v e-shopu a také ve vybraných prodejnách místech.

Peníze z letošního ročníku pomohou zajistit pitnou vodu lidem ve vesnici Bargo v okrese Aleta Wondo v jižní Etiopii.

Koncem ledna předala Eva Kučerová, místopředsedkyně správní rady Nadačního fondu Veolia a ředitelka komunikace skupiny Veolia pro střední a východní Evropu, symbolický šek Janu Faltusovi, koordinátorovi pro vodu, hygienu a sanitaci humanitární organizace Člověk v tísni, o. p. s. „Velmi si vážíme přede-

vším toho, že jde o dlouhodobý projekt. Sedmý ročník... To nemá v moderní době příliš obdoby,“ poznamenal Jan Faltus (rozhovor čtete na stranách 46 a 47). A Vendula Valentová, ředitelka Nadačního fondu Veolia, už si lámala hlavu, jak docílit v příštím roce ještě lepších výsledků: „Bude osmý ročník, a tak by to chtělo na kontě pro změnu osmičky. Určitě projekt dál posuneme, přináší nám všem velkou radost.“

KDE POMOHOU PENÍZE TENTOKRÁT?

„Peníze z předloňské i loňské sbírky jdou do tříletého projektu, díky němuž získá deset tisíc lidí čistou a nezávadnou vodu. Ve vesnici Teso se vybudoval celý nový vodovodní systém včetně vodojemu (nádře), ze kterého je voda rozváděna

Proč voda?

Věříme, že má smysl pomáhat lidem v nouzi zejména v místě, kde žijí. Voda je základem života, ale bohužel i příčinou řady nepokojů. Společně můžeme pomoci tento problém řešit.

do potrubí, a na něm je asi šest odběrných míst. Nestačí jen vybudovat nový vodovod, ale je potřeba zajistit i jeho dlouholetou udržitelnou správu,“ vysvětluje Jan Faltus. „Lide musí za vodu platit a ne málo. Kanystr je vyjde až na 50 centů v místní měně, což je víc, než platí za vodu lidé v České republice. Z poplat-

ků se platí mj. ostraha, nafta pro dieslový agregát, veškeré opravy... Provádí se on-line monitoring, automatický odečet a sleduje se, jak je zdroj vody využíván," doplňuje Jan Faltus.

Letošní sedmička přinesla i nový model spolupráce s hlavním partnerem projektu společnosti Člověk v tísni, o. p. s. Nadační fond Veolia založil pro projekt Voda pro Afriku vlastní dlouhodobou veřejnou sbírku. Na budování vodních zdrojů v Etiopii lze tedy od 1. listopadu 2016 nově přispět nejen nákupem předmětů, ale poskytnutím přímého daru na sbírkové konto.

Díky finančním zdrojům od České rozvojové agentury a výtěžku z projektu Voda pro Afriku jsou na etiopském venkově budovány hlubinné vrty nebo opravovány či vyměňovány jejich nefunkční části (potrubí, vodní čerpadla apod.). Výsledkem jsou funkční odběrná místa na vodu v blízkosti vesnic, takže jejich obyvatelé nemusejí nezávadnou pitnou vodu dopravovat z míst vzdálených od domovů i několik hodin pěší chůze. Veškeré činnosti související s realizací jednotlivých prací jsou koordinovány a prováděny ve spolupráci s místními vodními úřady a za účasti českých i místních zaměstnanců Člověka v tísni.

**VEŘEJNÁ SBÍRKA
NADAČNÍHO FONDU
VEOLIA K PROJEKTU
VODA PRO AFRIKU:
Č.Ú. 115-
3289210247/0100,
KOMERČNÍ BANKA**

Veřejná sbírka je konána na základě osvědčení Magistrátu hl. města Prahy vydaného pod sp. zn. S_MHMP/1719079/2016.

Nevnucujeme řešení zvenku. Nabízíme pomoc

Na první pohled je Jan Faltus z organizace Člověk v tísni spíš plachý muž. Jistě by mnohem radši hledal technologické řešení hloubení studny v Africe, než vystupoval na veřejnosti. Následující více než rok stráví Jan Faltus v Africe. A můžete si být jisti, že až se bude vracet, bude čistá voda v mnoha dalších vesnicích. Také díky všem, kteří přispěli do programu Voda pro Afriku.

Jakou nejkrásnější zpětnou vazbu v souvislosti s projektem Voda pro Afriku jste kdy dostal?

Obecně nejlepší zpětnou vazbou je fakt, že dostupnost pitné vody nepředstavuje pro místní lidi zásadní problém. Provádíme v cílových oblastech socioekonomické průzkumy a jednou z otázek je: Co pro vás a vaši rodinu představuje největší překážku, která brzdí socioekonomický rozvoj rodiny? Voda se vždy pohybovala v žebříčku bariér velmi vysoko, ale v oblastech, kde jsme realizovali projekt Voda pro Afriku, už tomu tak není. Takže když navštívíme místní rodinu a ta nám bez okolků nabídne čaj a možnost umýt se, je to pro nás znamení, že mají vody dostatek a projekt měl žádoucí účinek.

Můžete na příběhu konkrétní vesnice nebo třeba i rodiny, popsat rozdíl například v trávení běžného dne – když voda je díky projektu a když není?

Vzdálenost od zdroje vody je pro rodiny zásadní. Dopravou vody lidé tráví velké množství času. Pokud se tedy nejbližší

stabilní a bezpečný zdroj nachází několik kilometrů od domu, představuje to pro rodinu zásadní problém. Muži obvykle tráví celý den na polích, ženy se starají o děti a domácnost, takže donáška vody padá na starší děti. Ty tráví donáškou až polovinu dne, což má negativní dopad na vzdělání. Místo do školy jsou rodiče nuceni posílat děti pro vodu, protože nemají jinou možnost. Pokud tedy přivedeme rozvodné potrubí až k domu, nepřímo tím umožníme vzdělávání dětí. Další negativní dopad má nedostatek vody samozřejmě na zdraví. Nejde jen o konzumaci závadné vody, která způsobuje průjemová onemocnění a má vliv na podvýživu, ale i o omezenou hygienu jak osobní, tak i o čistotu domácnosti, oděvů atd.

Jaká základní pravidla se snažíte ctít a dodržovat, přece jen sice přinášíte vodu, ale pohybujete se v zemi s odlišnou kulturou...

Nikdy nevnučujeme řešení problému z venku. Pokud máme vyřešit problém

pitné vody, tak vždy ve spolupráci s místním vodohospodářským úřadem a komunitou. Jedná se třeba o vhodné technologie, které jsou v místě používané, známé a existuje know-how na servis a dodávka náhradních dílů. Technologické novinky je třeba zavádět velice opatrně a pomalu. Další věc je lokalita zdroje, tedy debata o tom, kam veřejný odběrný stojan umístit, kde vykopat novou studnu. Na těchto diskusích se podílejí zejména ženy, které jsou za domácnosti zodpovědné a nejlépe vědí, kde by měl zdroj stát. Specifické jsou v tomto ohledu muslimské země, kde je nutné respektovat náboženské zvyklosti a předpisy. Jinak pracujeme samozřejmě v souladu s národními zákony a strategiemi.

Má na vás projekt osobní vliv ve smyslu šetření s vodou také během pobytu doma v Evropě?

Jistě, lidé v Evropě si zatím málo uvědomují, jak je pitná voda cenná komodita. Z pohledu subsaharské Afriky je neuvě-

řitelné, že splachujeme pitnou vodou. To je věc, kterou lidem na etiopském venkově nelze vysvětlit. Nicméně jak cena vody roste, začínáme si hodnotu vody více uvědomovat. Já sám jsem již před lety při generální rekonstrukci chalupy zavedl dvojité rozvody vody, jeden na pitnou a druhý na dešťovou z podzemní sběrné nádrže. Tou po filtraci splachujeme, pereme (předpírku) a samozřejmě zaléváme zahradu. Ušetříme tím

minimálně polovinu pitné vody, kterou používáme pouze ke konzumaci, na vaření a mytí.

Jak mohou konkrétně pomoci čtenáři magazínu (kromě toho, že zakoupí karafy a porcelánové hrnečky)?

Mohou nás podpořit jiným způsobem, například koupí certifikátu Skutečného dárku nebo se stát členy Klubu přátel Člověka v tísní. Dále se školy

mohou zapojit do akce zvané Běh pro Afriku (<https://www.skolavafrice.cz/vybehej-skolu>). To je charitativní sportovní akce pro školy, studenty a rodiče a výtěžek putuje na stavbu škol. Každá nová škola také má vlastní zdroj vody buď ve formě sběrných nádrží na dešťovou vodu, nebo přívod potrubí z distribučního systému.

Oříšky NEJEN pro Popelku...

Nadání a talent jsou dary, se kterými je třeba hospodařit a rozvíjet je – a čím dříve se rozpoznají a projeví, tím lépe. Ideálně již v dětském věku. Veolia si je toho dobře vědoma, proto podporuje soutěž Zlatý oříšek dlouhodobě.

Od samého počátku, datovaného do roku 1998, začaly akce podporovat Pražské vodovody a kanalizace, po roce 2001 se přidala společnost Veolia a v posledních letech i Nadační fond Veolia. Rok 2016 byl konkrétně již 18. ročníkem. Akce už je podle data narození „dospělá“, ale hravost a nadšení se z ní hlavně díky dětem nevytrácí. Patron-

kou se tentokrát stala sympatická herečka Tereza Kostková. Do celostátního kola se v roce 2016 přihlásilo 176 dětí včetně dětských kolektivů. Komise pak vybrala 30 nejšikovnějších dětí a v slavnostním finále vysílaném v České televizi bylo pak oceněno deset dětí, které získaly Zlatý oříšek a finanční odměnu. Vítěznými disciplínami pro rok 2016 mimo šachů, zpěvu a žesťů, byly: jezdeckví – voltiž, komponování – hra na klavír, housle, lední hokej, sportovní aerobik, programování, stolní tenis a latinskoamerické tance.

Sport obecně je v soutěži hojně zastoupen – od aikida přes balet, tanec, krasobruslení až po motokros, sálovou cyklistiku a synchronizované plavání akvabel. Dále se pak při průřezu všemi ročníky můžeme setkat prakticky s čímkoli. S klasickými vědními obory – matematika, zeměpis,

fyzika – ale samozřejmě i s uměním – od malby přes poezii, sólový zpěv a hru na akordeon. Vyskytlo se zde i včelařství nebo mladí hasiči. Škála je opravdu hodně velká a omezení v podobě nějakých kategorií či „škatulek“, do kterých by se musel mladý účastník složitě pasovat, se v žádném případě nekladou. Rozhoduje pouze talent a nadšení!

Smysl a záměr celé akce krásně popisují slova jejího hlavního organizátora Mgr. Jiřího Kotmela, který soutěž převzal po své mamince: „Chceme, aby děti poznaly, že jejich snaha a práce má smysl. Proto již 18 let vyhledáváme, propagujeme a odměňujeme talentované a cílevědomé děti, ale především jim dáváme celoroční motivaci něčeho dosáhnout. Pro takové děti se snažíme dělat maximum. Jsme rádi, že jsme se ‚dožili‘ našich osmnáctin, a prokázali tak životaschopnost celého projektu.“

ROZLOUSKNOUT

Zakladatelkou soutěže byla paní Dagmar Kotmelová, která dlouhá léta vedla v České televizi redakci pro děti a mládež – pamětníci si možná vzpomenou na tehdy velmi populární Věgu a Magion.

Do prvního ročníku se přihlásil náš současný nejlepší šachista a šachový velmistr David Navara, kterému v roce 1998 bylo 13 let.

Pokud se týče trofeje, kterou vítězští dětská účastníci obdrží, ta měla zpočátku podobu kašpárka nesoucího oříšek a vystřídal ji designově neméně nápaditá soška ptáka, který si svůj oříšek ulovil a nese jej hrdě v zobáku. Obě pocházejí z dílny brněnského výtvarníka Jaroslava Homoly.

Tereza Kostková: Dělat něco doopravdy vyžaduje vůli

Půvabná sympatická herečka a moderátorka Tereza Kostková se stala jedním z patronů soutěže Zlatý oříšek 2016.

Jak se vám soutěž Zlatý oříšek líbí, jakou má pro vás „energii“ a čím vás samotnou nejvíc těší?

Ne že by se nedala najít případná ALE, která leckde mohou vykuknout, ovšem musím konstatovat, že je rozhodně dobře, že existuje prostor, který veřejně a s velkou vahou a pozorností vyzdvihuje, podporuje a tím i následně motivuje děti k podpoře jejich vloh a talentů. Obzvlášť v době, kdy je tak snadné stát se díky technologickému „pokroku“ hvězdou, za sou-

časného nicnedělání a prokazatelné lenosti a neschopnosti. Dělat něco aktivně, nikoli virtuálně vyžaduje skutečnou vůli a schopnost překonávání překážek a aspekt kvalitní motivace je rozhodně důležitý.

Kdo vás nejvíce podporoval ve vašich snech?

Jak v čem. Měla jsem hodně zájmů a bavilo mě toho spousta. V psaní mě podporovala paní učitelka třídní a paní učitelka češtiny, v odvaze zpívat ma-

minka, ale v mém hlavním směru – divadle mě podporovalo proti všem mé vlastní já... Tam touha a pocit naplnění byly silnější než cokoli... K tomu bych ani žádný oříšek nepotřebovala, i kdyby býval existoval. To je samozřejmě ideální situace.

Věnovala jste se jako dítě nějakým zájmovým kroužkům?

Tancovala jsem, malovala, hrála na klavír, bavila mě francouzština, psala jsem... taková malá „Barunka Panklová“.

Jaké zájmy jste měla třeba v základní škole a jak se z nich postupně utříbila cesta k herectví?

Cestou k herectví byly všechny výše zmíněné. Byla jsem o své lásce k divadlu přesvědčena od nějakých pěti let. A neoblomně.

Co byste dětem, které se Zlatého oříšku zúčastnily v roce 2016, kdy jste byla jeho patronkou, nebo vlastně zvědavým dětem vůbec, popřála?

Aby realizovaly své představy a touhy a chutě, i když to je někdy dřina a dokonce i když žádný oříšek ani nedostanou. Nějaký si totiž díky tomu v životě stejně rozlousknou. A pocit, který tam najdou, je největší vavřín.

